

tairetaten Heste paa billig Maade. Det er jo vistnok, hvis der virkelig har fundet Chicaneer og Drillerier Sted ved den hidtil brugte Udredningsmaade af Heste, at disse da for Fremtiden ville ophøre, thi, naar selve Tingen ophører, ophøre ogsaa Drillerierne; det er en Selvsølge. Jeg troer iøvrigt ikke, at saadanne have fundet Sted; at der kan have fundet Ulemper Sted her som ved alle andre menneffelige Foretagender, er ganske naturligt, men jeg troer ikke, man kan fremhæve dette som Noget, der har været almindeligt. Jeg troer i det Hele taget ikke, at den ærede Forslagsstiller har godtgjort Andet, end at Beføstningen vil blive i høi Grad forøget, dersom Militairetaten i Fremtiden skal remontere, hvorimod det forekommer mig, at, hvis man giver Udrederne noget Bederlag, for at remontere, og man tænker sig denne Remonteringsgodtgjørelse for en Række af Aar, som man absolut maa gjøre, for at komme til et sandt og retfærdigt Resultat, kan man være fuldkommen overbevist om, at det vil være den rette Maade at opnaae Hensigten paa med det faste Antal af 1728 Heste, hvorom der er Spørgsmaal, og som det for en længere Periode skal paahvile Districterne at udrede.

Stampe: Det er det ærede Udvalgs Mening og Anskuelse, at det forøgede Antal Heste, som det efter Bestemmelsen i Slutningen af § 3 tilkommer Krigsbestyrelsen at sætte ud i Districterne, skal ansættes for Statskassens Regning og følgelig blive Statens Eiendom, og i denne Anskuelse er jeg fuldkommen enig. Udvalget har i denne Henseende gjort nogle Indstillinger ved § 8, som vise, at dette er Udvalgets Mening, men jeg skulde dog tillade mig at henstille til det ærede Udvalgs Overveielse, om det ikke maatte ansee det fornødent at optage en bestemt Indstilling om denne Sag i Loven, som efter min Formening passende kunde skee ved Slutningen af § 3, saaledes, at der f. Ex. blev tilføjet: „hvilket forøget Antal Heste dog udredes af Militairetaten selv

og bliver saaledes at betragte som Statens Eiendom.“ Jeg troer ogsaa, det vil være nødvendigt ved endeel andre Paragrapher i Loven at gjøre enten Tilføjninger eller Forandringer med Hensyn til denne Udvalgets Anskuelse, eftersom der er endeel Bestemmelser i Loven, der efter min Formening ikke passe paa dette forøgede Antal Heste i det Tilfælde, at de skulle udredes af Staten og ikke af Districterne.

Ordføreren: Ja, det er aldeles vist, at det er Udvalgets Mening, at, naar disse Heste blive givne af Staten til Udrederne, maae de blive Statens Eiendom, og forsaavidt kunde det vel være hensigtsmæssigt at optage saadanne Ændringer, som af den sidste ærede Taler ere antydede. Vi have aldeles ikke Noget derimod at indvende; det er fuldkommen rigtigt, hvad han har sagt, ligesom Udvalget ogsaa er blevet gjort opmærksom derpaa, deels af den ærede 1ste Landsthingsmand for Kjøbenhavn, deels af den høitærede Krigsminister, ved Udvalgets Forslag i § 8, at, naar Remonteringen ikke paahviler Udredningsdistricterne, vil det være fornødent at omredigere en heel Deel af Paragrapherne. En saadan Omredaction skal Udvalget naturligtvis tillade sig at foreslaae, saafremt dets Forslag til § 8 gaaer igjennem, og det har tænkt sig, saaledes som den høitærede Krigsminister har foreslaaet det, at kalde de ordinaire Heste Districtsheste, hvorimod han har formeent, hvad der maa ansees for meget passende, at man kunde kalde de extraordinaire Heste, eller det forøgede Antal Heste, som af Krigsbestyrelsen skulde kunne opstaldes, for Foderheste, da disse kun komme Districtet til Last med Hensyn til deres Underholdning. Saadanne Ændringsforslag, som ville blive fornødne, ikke alene ved denne Paragraph, men ogsaa ved en heel Deel af de øvrige Paragrapher, navnlig ved § 8, skal Udvalget, under den Forudsætning, som jeg har tilladt mig at fremhæve, forelægge, inden Sagen her kommer til tredie Behandling, saafremt Thinget gaaer ind paa Udvalgets Anskuelse.